ÇINARLARIMIZ

GÖNÜL HAYATİ ÖZKAN

Ömer CELEP

Bu güne kadar bu sütunda farklı bir üslup kullanarak bir şeyler yazdım. Olabildiğince de kaleme aldığım değerler hakkında hep olumlu yanlarını değerlendirdik. Bundan dolayı bizi eleştirenler olmadı dersem haksızlık etmiş olurum. Neymiş efendim "sen filan adamı olduğundan fazla övmüşsün" gibilerden eleştiri. Eleştirilere ölçüsü nispetinde saygılıyız. Olmalıdır da.

Ancak bu gün bu eleştiriyi yapanların da gönlüne su serpmek adına biraz farklı bir üslup ve farklı bir tarzla yazmayı uygun gördük. Bu tarz bir anlatımı yazmak İçin de Gönül'ü seçtim. Sebebi çok ama ben en önemli gördüğüm birini ele alacağım. Çünkü bu kullanacağım üslup ve yöntemi O'ndan başkası taşıyamaz. Sadece o taşır bu tür ağır yükleri.

Peşin söylemem gerekirse, Gönülden çok şey öğrendiğimi açık yüreklilikle söyleyebilirim. Çok zeki, Türkçe'yi çok güzel kullanan, dilimizdeki "AĞIZ" özelliğini saymazsak mükemmel bir diksiyona sahip lazım bir insan. Fedakarlık numunesi…. Keşke okuyup tahsil yapmış birisi olsaydı. Örneğin bir Subay olsaydı, bir makine mühendisi olsaydı. Bu devlete ve bu millete çok daha faydalı hizmetler yapabileceğine yürekten inanıyorum.

Uzun süre arkadaşlığımız oldu. Zaman zaman değişik ortamlarda değişik mekânlarda beraberliklerimiz oldu. O bıkıp usanmadan anlattığı ve hiç bıktırmadan da dinlettiği anılarını anlatırken hep derdi.

Filan benim okul arkadaşım, filan okul arkadaşım şeklinde bahsederdi ve ben kendisine;

Yahu Gönül onunla senin aranda çok yaş farkı var o nasıl senin okul arkadaşın olur derdim. O, benim bu tepkime gayet pişkin bir eda ile "ortaokulda sen de altı sene okusaydın senin de benim gibi okul arkadaşın çok olurdu." Derdi.

Bu onun zekâ eksikliğinden falan değil, zekâsını özentisine feda etmesinden. Kendi ifadesine göre hep kabadayılara, külhanbeylere özenirmiş. Aslında ele avuca sığmayan gönül belki de bu özentisinin kurbanı olduğu için okuyamadı, keşke okusaydı.

Onun macera dolu hayatını anlatmayacağım. Şunu söylemem gerekir ki, Gönül'ün bulunduğu yer, olması gerektiği yer değil. Beklide birçok hata ile dolu renkli hayatın maalesef kendisine sunduğu buruk tatlı bir meyvedir bu günkü bulunduğu yer.

Eğer bu güne kadar yaşadığı atmış yıllık ömrü olduysa Gönül bunun elli yılını başkalarına, ancak geriki yıllarını kendisine harcadı diyebiliriz. Ondaki vatan ve millet sevgisini ortaya koyabilsek inanıyorum ki bu engin sevgi karşısında şapka çıkarmayan hiç kimse kalmaz. Hayatın acı gerçeği o ki, sevgi süper bir duygu, adeta ölüyü canlandıran bir nadide iksir iken, karın doyurmuyor. Sevgisiz yaşanmaz ama sadece sevgi de yaşamamız için yeterli değil.

Merhum Osman Yüksel Serdengeçti'nin bir yazısında okumuştum. Serdengeçti, mükemmel bir samimi dava adamıdır. Sağlığında kendisini tanıma fırsatı bulduğumu Rahmet göndermek adına söylemeliyim.

Konya'ya gittiğinde, Konyalılar turizmde ekonomik kazanç adına kaşıklar işine Mevlana resmi yapmışlar. Bunu yadırgayan Osman Abi,

"Yahu bu Konyalılar ne kadar vefasız. Koskoca Mevlana'yı bir kaşığa sığdırmışlar" diyor.

Osman Abi'nin dediği gibi koskoca Gönül'ü bir yazıya sığdıracak kadar vefasız değiliz ya canım. Onun renkli ve inişli çıkışlı hayatını hiç değilse bir sayı daha yazalım diye düşündüm.

ÇINARLARIMIZ

GÖNÜL HAYATİ ÖZKAN 2

Ömer CELEP

Gönül, işlerinin iyi gitmediği dönemlerin bir günü, eve geç saatte gelir. Uykuya henüz dalmışken evin altında bulunan dükkânın soyulduğunu fark eden hanımı büyük bir telaşla Gönül'ü yaka paça kaldırır.

—Gönül çabuk kalk dükkan soyuluyor.

Gönül üzerinden yorganı bir tarafa fırlatırken, hışımla;

—Ne ulan bu böyle yahu, gece soyul gündüz soyul.

Der ve hırsızın peşine düşer. Kendi ifadesiyle "ciğerlerim sökülünceye kadar koştum" diyerek sonunda ırmağın içinde yakalayıp polise teslim eder.

Aslında bu olay benim için iki yönden önemli. Biri uykudan uyanır uyanmaz bu kadar güzel bir ifade kullanması diğeri de Gönül'ün kararında ne kadar inatçı olduğunu göstermesi.

O'ndaki yetenek çok az kişiye nasip olmuştur. Ama siz ne kadar yetenekli olursanız olun, elde ettiklerinizi elde tutmada başarılı olamazsanız, onlar elde durmaz. Bu cümlemle asla eleştiri maksadım yoktur. Sadece bir tespitin feveranıdır.

Biliyorum zeki insanlar proje üretmede son derece yeteneklidirler. Arkadaşlık muhabbetlerimiz arasında O hep proje üreten olurdu. Örneğin son günlerde yapımına yakında başlanacağı söylenen Hasan Uğurlu Barajı sahillerinden Samsun'a açılacak yolun fikir babası kesinlikle Gönül'dür. Bunu biz O'nunla yıllar öncesinden konuşurduk. Şimdiki konumu nedeniyle o projesini bir şekilde hayata geçirmiş oldu. Bunun ülkemiz ekonomisine ve bölgemize katkısı azımsanmayacak ölçüdedir. Bunun fikir babasını Gönül'ü bundan dolayı kutluyorum.

Gönül'ün öne çıkan bir başka ve aslında Onu Çınarlarımız arasına alış sebeplerimizden biri de Ondaki fedakârlık ve paylaşıcılık özelliğidir. Kendisine ait yarım ekmeği varsa bilin ki onun çoğu başkasına ayrılmış azı kendisine kalmıştır. Ben hep söylerim eğer bulduğunuz bir elmayı iki arkadaş arasında paylaşıyorsanız, elmayı arkadaşınız pay ediyor ve paylardan büyük olanı kendine alıyorsa o arkadaşla arkadaşlık ilişkileriniz sağlam değil demektir. Derhal kesmelisiniz. Bu yönüyle Gönül kesinlikle arkadaşlık edilecek birisidir.

Bir zaman odun ticaretiyle uğraşıyorken, kendisi anlatırdı. Çalıştırdığı traktörcüler, kulübedeki tenekeler dolusu motor yağını çaldıklarını bildiği hatta kimilerini gördüğü halde onlara müdahale etmediğini söylerdi ve biz kendisine birazda kızarak;

Yahu neden müdahale etmedin dediğimizde verdiği cevap sanırım Ondaki rifkati anlatmaya yeter.

—Yahu arkadaşlar ihtiyacı olmasa çalmaz.

Bazen hırsızlara karşı çok acımasız olup ırmak ortasına kadar kovalamak suretiyle ve "ciğerleri sökülürcesine" koşarak yakalayan Gönül'ün bu noktadaki hırsıza bakış tarzı aslında sanırım O'nu anlatmaya yeter.

Hoşça kal, dostça ve sağlıkla kal koca adam! Hoşça kal.